

meddelt en tilladelse efter § 20 skal betale gebyr af den beregnede gennemsnitlige indvinding.

Det er alene de udgifter, som er opregnet i forslagens § 52 c stk. 1, der kan medtages. Det er derfor en forudsætning, at amtet i forbindelse med etableringen og driften af ordningen tilvejebringer et regnskabsmæssigt grundlag til dokumentation for afholdte udgifter og pålignede gebyrer. Det foreslås, som det er tilfældet på affaldsområdet, at det skal være muligt at fastsætte et samlegebyr. Det betyder, at amterne ikke skal føre separate regnskaber for udgifter til kortlægning, udarbejdelse af indsatsplaner og administration af gebyrordningen.

Gebyrer for indvindingstilladelser til brug i jordbrugs- og dambrugserhvervet fastsættes til en tredjedel af satsen for øvrige indvindingstilladelser. Hermed tages hensyn til den ringere udnyttelsesgrad, der

normalt er for disse tilladelser, og som skønsmæssigt er fastsat til en tredjedel. For industri med egen indvinding fastsættes gebyret til en 1/3 af satsen for øvrige indvindingstilladelser.

Der er alene foreslået gebyrfinansiering af de tilladelser, som meddeles af amtet. Undtaget er således de tilladelser, som kommunerne meddeler, og som kun omfatter indvindinger på under 6000 m³ om året. Disse omfatter knap 2 % af det samlede årlige forbrug.

I lighed med, hvad der gælder inden for reglerne om affaldsbortskaffelse, kan der fastsættes regler om renteberegning i tilfælde af for sen betaling.

I lighed med hvad der gælder inden for reglerne om affaldsbortskaffelse kan amtsrådets fastsættelse af gebyrstørrelsen ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. lovens § 76 nr. 4.